Schubert András

Három Örkényesque

1. Csömör az egypercesektől

Örkényunalom.

2. Gyógyszertári törzsvendég

– Mi a mai menü?

– Előételként friss szájvizet ajánlhatok. Most keverte a patikus.

– Remek, igazán az ínyemre való! Akkor levest nem is kérnék.

– Ne hagyja ki a torokpasztillánkat! Most érkezett, garantáltan természetes alapanyagokból.

– Hozhatja. De éhes sem szeretnék maradni.

– Kitűnő gyomorsavlekötőink vannak. Köretnek orvosi szenet választhatna.

– Jól hangzik! Bár igyekszem csökkenteni a karbonlábnyomomat.

– Majd kompenzál a desszerttel. Teljesen cukormentes végbélkúpjaink vannak.

– Rendben. Akkor ennyi!

– Meglesz, uram. Hadd hívjam fel közben a figyelmét hétvégi családi kedvezményünkre! Szélhajtó cseppek a legifjabbaknak, memóriajavító a nagypapának.

– Hmm… izé… esetleg valami a házaséletünk javítására?

– Kérem, magától értetődik! A nagyságos asszony el lesz ragadtatva!

– Remek! Vasárnap jövünk. A szokott asztalt, ha lehet.

– Legyen szerencsénk, uram!

3. Orvosi váró

– Megengedi, hogy ide üljek maga mellé?

– Tessék csak, ne ácsorogjon! Néha sokat kell várni.

– Gondolja? Maga már járt itt?

– Hogyne! Mindig hozzá jövök, ha tud fogadni. *The best in town*. Ezért is olyan hosszú a várólista.

– És sokáig is tart egy vizit?

– Változó. Van, hogy csak megmérem a vérnyomását, meghallgatom a tüdejét, felírok neki egy pár gyógyszert, és már mehetek is. Máskor meg végig kell vizsgálnom minden porcikáját töviről-hegyire, aztán az egész élettörténetét elmondja a fogantatásától a reggeli hasgörcséig. De hát meg kell dolgozni azért az alkalmassági szakvéleményért.

– No, persze. És ki más tudná ezt igazolni, mint egy ilyen szakképzett páciens. Mondja, és… khm… Mennyit szokott neki adni?